Перекладач: Микола Лукаш

Звертай з дороги!
Брудні в мене руки і одяг пропочений;
Живеш ти в палаці, я — в хижі убогій,
Ти пан вельможний, а я робочий.
Над хмурим чолом — фрігійський ковпак,
У грудях — ненависть до посіпак.
Од мене не плачуть голодні сироти,
То ж ти столочив їм хортами поле,
Без серця, без совісті — щез би ти, іроде!
А я з Бескид, син горя й неволі,
Роблю в твоїй шахті, в твоїй гамарні
Твої плоти жену по ріці,
Роблю на тебе у люті марній
І сам змарнів, зчорнів на лиці.
Ти, а не я лив сльози вдовині,
Тому ти й вельможний, а я убогий...
Гей, бережися на верховині!
Я в шапці фрігійській. Звертай з дороги!